

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 873/2015
08.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.К., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К., адвоката М.Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 896/13 од 10.03.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 340/15 од 03.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 896/13 од 10.03.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 340/15 од 03.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 896/13 од 10.03.2015. године, окривљени З.К., оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од девет месеци, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Оштећена Д.Р., ради остваривања имовинскоправног захтева упућена је парнични поступак. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова паушала износ од 2.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава суда износ од 35.485,00 динара у року од осам дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Кж1 340/15 од 03.07.2015. године одбијена су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Аранђеловцу, окривљеног З.К. и његовог браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног З.К., адвокат М.Д.П., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде Кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде укине а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да наведене пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе као и да се окривљеном на основу члана 488. став 3. ЗКП, одложи односно прекине извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог Законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1) тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Имајући у виду да су права браниоца окривљеног ограничена правима која у поступку има сам окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости може поднети искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног З.К., у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истовремено наводећи да су првостепени и другостепени суд на утврђено чињенично стање погрешно применили закон, што би представљало повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, које повреде кривичног закона су дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, бранилац окривљеног је образлажући наведене повреде кривичног закона у захтеву навео да се из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке и осталих изведених доказа не може закључити да је окривљени направио пропусте у саобраћају, због чега га је требало ослободити од оптужбе, имајући у виду да није учинио наведено кривично дело, односно није се непрописно кретао тј. претицао супротно члану 55. став 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер за то нема доказа, којим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног правноснажну пресуду у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што чланом 485. став 4. ЗКП, није прописано као разлог због којег окривљени може поднети овај ванредни правни лек.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује и то да је првостепени суд повредио одредбе кривичног поступка тиме што у пресуди није навео разлоге због којих није уважио предлог браниоца окривљеног да се обави ново саобраћајно техничко вештачење што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која такође чланом 485. став 4. ЗКП, није прописана као разлог због којег окривљени може поднети захтев за заштиту законитости.

Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**